

дѣлява другы-ты языци съ потрѣбны рѣчи.

Честь-та на тридесять-ты учителя ипо него похвала-та на Гръци-ти І. Г. Л. за укорѣ на нашый языкъ подказвать ни, че той въ различни мѣста си говори различно. Съ това можаше да ся вокаже яыкъ-тъ ни долвнъ, ако да ся говоряхж другы-ты языци по свѣта еднакво по всичко-то пространство, дѣто живѣять онѣ, ктито ги употрѣбляеатъ. А то на противъ гядаме, че всякой языкъ има мѣстны нарѣчія и поднарѣчія а въ различни мѣста различни изговоры. И неможе да бжде друго-яче: мѣсто-то, работы-ты, помпѣкъ-тъ, потрѣбы-ты и тождова другы обстоятелства въ живо-та на чловѣци-ты имжть голѣмо втїяніе на языка и докарвать го да ся измѣнява различно. Многоученный отъ много учителя, ако незнае другы, нѣкои языци и ако не е ходилъ по свѣта, да отбере какъ говорятъ въ различни мѣста Французи-ты, Нѣмци-ти, Ингелизи-ти и другы народы; то не е личенъ поне, какъ ѡворять негови-ти Гръци въ Пловдивъ и Стаинмакж, въ дѣ мѣста два часа едно отъ друго далечь, та един-ти тождова ся присмивать на другы-ты. Единъ языкъ може да ся пише отъ всичкы-ты еднакво, а никакъ не ноже да ся говори еднакво. Само учечи-ты, които сж учили единъ языкъ по книгж, само тѣи можтъ даго говорятъ